

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Cdo/236/2019                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1312204834                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.02.2020                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ivan Machyniak           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2020:1312204834.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu X.. F. K., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v D., R. W. XX, zastúpeného advokátkou Mgr. Andreou Rusnákovou, účastníčkou združenia ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ZELEMOVÁ&STANKOVIANSKA so sídlom v Bratislave, Heydukova 16, proti žalovanému Mestská časť Bratislava - Nové Mesto, so sídlom v Bratislave, Junácka 1, IČO: 00 603 317, zastúpenému JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Majerníkova 3/A, o neplatnosť výpovede a o náhradu mzdy, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 44Cpr/4/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. marca 2019 sp. zn. 14CoPr/9/2016, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 3. februára 2016 sp. zn. 44Cpr/4/2012 určil, že výpoveď z pracovného pomeru daná žalobcovi žalovaným dňa 3. novembra 2011 podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce je neplatná a pracovný pomer žalobcu trvá, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 12.073,86 eura brutto v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a napokon rozhodol o náhrade trov konania.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podali strany sporu odvolania, o ktorých rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.341,54 eura od 12. júna 2012 až do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.341,54 eura od 12. júla 2012 až do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.341,54 eura od 12. augusta 2012 až do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.341,54 eura od 12. septembra 2012 až do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.341,54 eura od 12. októbra 2012 až do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.341,54 eura od 12. novembra 2012 až do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.341,54 eura od 12. decembra 2012 až do zaplatenia,

vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.341,54 eura od 12. januára 2013 až do zaplattenia, vo výške 5,75 % ročne zo sumy 1.341,54 eura od 12. februára 2013 až do zaplattenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v ostatných napadnutých častiach, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p. alebo Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Porušenie práva na spravodlivý proces videl v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nezaoberal s jeho argumentmi. Na základe uvedeného žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedol, aby sa dovolací súd zaoberal včasnosťou podaného dovolania a v prípade jeho oneskoreného podania ho odmietol. Zároveň bol toho názoru, že žalovanému bolo umožnené realizovať jeho procesné práva, a preto dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. naplnený nie je.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s. p.) sa v prvom rade zaoberal tým, či ho žalovaný podal v zákonom stanovenej lehote a dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

6. Podľa § 393 ods. 1 C. s. p. odvolací súd v písomnom vyhotovení rozhodnutia uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávanej veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti dovolania, lehota na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní, deň a miesto vyhlásenia.

7. Podľa § 427 ods. 1 C. s. p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

8. Podľa § 427 ods. 2 C. s. p. dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

9. Podľa § 121 ods. 2 C. s. p. do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

10. Podľa § 121 ods. 3 C. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

11. Podľa § 121 ods. 4 C. s. p. ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

12. V preskúmvanej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu doručený žalovanému 9. mája 2019. Zákonom stanovená dvojmesačná lehota na podanie dovolania žalovanému skončila uplynutím dňa 9. júla 2019, ktorý deň pripadol na utorok.

13. Žalovaný, ako to vyplýva z oznámenia jeho právnej zástupkyne doručeného najvyššiemu súdu 29.

januára 2020, odoslal dovolanie prostredníctvom portálu e-žaloby dňa 19. júla 2019 o 16 hodine 16 minúte. Listina „Prijatie výsledku overenia KEP“ potvrdzuje podanie dovolania elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom a jeho prijatie súdom prvej inštancie dňa 19. júla 2019. Niet preto žiadnych pochybností o tom, že žalovaný aj napriek správne poučeniu odvolacieho súdu o lehote na podanie dovolania, podal dovolanie zjavne oneskorene. V danom prípade tak ide o dovolanie podané po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty.

14. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalovaného ako oneskorene podané odmietol [§ 447 písm. a) C. s. p.].

15. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalovanému zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

16. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.